

GROUNDFA, LA CANCIÓN MALDITA

Títol original: *Goundafa, the Cursed Song* **Direcció:** Ali Benjelloun **Guió:** Hassan Benjelloun, Ali Benjelloun **País:** Marroc **Durada:** 96 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama
Interpretació: Mohamed Aouragh, Abdellatif Atif, Fatima Atif... **Música:** Marat Fayzullin
Fotografia: Hamza Benmoussa
Versió original en àrab, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

En un poble de l'Alt Atles, en Said, en Brahim i l'Omar fan música i somien amb una vida diferent. La música és la seva llibertat, la seva identitat. Quan arriba un nou imam, l'ambient comença a canviar a poc a poc. El que abans era una comunitat ben unida es fragmenta. Allò que abans semblava natural es veu sotmès a pressió. Les dones del poble, entre elles la Fadma, treballen la terra amb cants i alegria, però tot canvia quan l'imam, de caràcter profundament conservador, pren el control. Pas a pas, sembla la discòrdia prohibint allò que ell considera *haram* (il·lícit, prohibit), i això fa que alguns vilatans reneguin de la seva identitat amaziga, mentre n'empeny d'altres cap a la resistència. (IMBd)

CRÍTICA

La victòria de «Goundafa» torna a posar la música i la identitat amazigues al centre de l'atenció cinematogràfica

El premi a la millor interpretació femenina atorgat a l'actriu marroquina Fatima Atif en la quarta edició del Festival de Cinema de Muntanya d'Ouzoud ha tornat a posar el focus en ***Goundafa, la canción maldita***, un llargmetratge que situa la música amaziga, la memòria de les dones i la llibertat cultural al centre de la seva història.

Al3omk ha informat que Atif ha estat guardonada pel seu paper a la pel·lícula, que segueix la vida en un poble amazic de l'Alt Atles, on els cants col·lectius i les feines del camp formen part de la memòria cultural quotidiana. La història fa un gir quan arriba un imam rigorós que comença a qüestionar les pràctiques artístiques locals, incloent-hi el cant i la dansa.

El guardó és rellevant perquè ***Goundafa, la canción maldita*** no es percep només com una pel·lícula sobre l'extremisme. També s'interpreta com un relat sobre el paper de l'expressió amaziga en la vida rural i la pressió que poden patir les formes culturals heretades quan una autoritat externa intenta redefinir què és acceptable.

El crític Ahmed Siguelmassi, citat per Al3omk, ha destacat l'actuació d'Atif com un dels elements més sòlids de la pel·lícula, especialment en les escenes centrades en el dol, el silenci i la vida emocional d'una mare la història personal de la qual s'entrellaça amb el conflicte més ampli que viu el poble. El seu personatge, la Fatima, encarna tant la pèrdua familiar com la pervivència d'un món cultural mantingut viu per les dones.

La pel·lícula també destaca per l'ús extensiu de la llengua taixelhit. El productor Hassan Benjelloun ha explicat a Al3omk que aquesta elecció lingüística venia imposada per la geografia i el context social de la història, tot i que el guió va ser escrit per Hassan i Ali Benjelloun, els quals no parlen aquesta llengua en la seva vida quotidiana. El domini de la llengua per part del repartiment ha contribuït a dotar el film d'una sensació més gran d'arrelament a l'entorn.

Pel que fa al cinema amazic, el debat renovat al voltant de ***Goundafa, la canción maldita*** sorgeix després que la pel·lícula ja hagi circulat per diversos festivals i hagi despertat interès pel tractament de la música, la fe, les aspiracions del jovent i la identitat local. El reconeixement a Ouzoud hi afegeix una nova dimensió: una interpretació en llengua amaziga s'ha convertit en el punt de partida d'un debat nacional sobre l'art, les dones i la resistència cultural.

El proper repte per a la pel·lícula serà veure si la visibilitat als festivals es tradueix en una audiència més àmplia. Els seus temes centrals no es limiten a un sol poble de muntanya; aborden una tensió recurrent a tot el nord de l'Àfrica: com les comunitats defensen formes artístiques heretades alhora que gestionen canvis religiosos, socials i econòmics.

Amazighworldnews.com